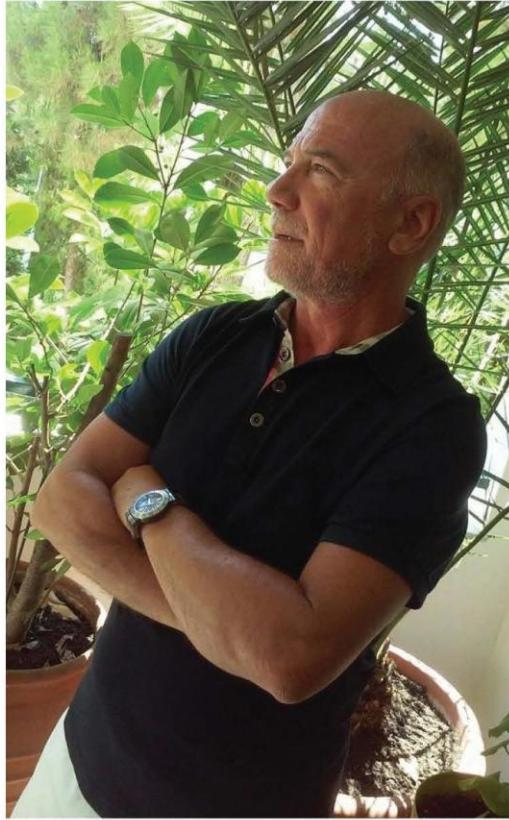

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΤΙΝΑ ΔΕΛΑΚΟΥΡΑ

Τον συνάντησα για πρώτη φορά σε μια εκδήλωση των Εκδόσεων Ψυχογίος και με κρίδιο από το περιόδο πεπτώ με την ομεσότητά του, το κιούμορ, την θετική του ενέργεια αιλῆ και τις γνώσεις του! Το νέο του βιβλίο "Δεκατρία στο σκοτάδι" είναι μια ιστορία για τον δριούμενη της ανθρώπινης θελήσης. Ένα συγκλονιστικό ταξίδι στον κόσμο του σκοταδιού εκεί όπου το φως ποιήνει μια νέα διάσταση... Αποθαύστε τον σε μια συνέντευξη εφ' όπλης!

ΟΤΑΝ ΗΣΑΣΤΑΝ ΑΚΟΜΑ ΜΑΘΗΤΗΣ ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΙΧΑΤΕ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΒΑΝΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ. ΠΟΤΩΣ ΔΙΑΔΟΤΕ ΟΤΑΝ ΕΙΔΑΤΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΑΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΟ; Η ενοσοχάρητη μου με το οβιθητικό ρεπορτάζ από τα χρόνια του σαθησίου ακόμα, ήταν μια συνειδητή επιλογή. Όταν, προτάρης φοιτητής ακόμα της Νομικής, βρέθηκα [μετά το ΦΩΣ και τη Βραδυνή] στην ΕΒΝΟΣ ως επαγγελματίας την... επίθεση του διευθυντή Αλέκου Φιλιπποπούλου -του μεγαλύτερου εφημεριδά που πέρασε από τη χώρα- ο οποίας θεωρούσε αδιανότητα να μένω στα οθητικά. Μας θεωρούσαν τότε περίοδο... παρακατανούντς! «Τι τα θες εσύ ίσα οθητικά; Να κάνεις δικαστικό ρεπορτάζ Νομική πας, να κάνεις Βουλή, όντες επεύθερο, εκεί θα κατηδάσεις!», μου έλεγε κουνόντας το δάκτυλό του. Δεν υπάκουσα κι αυτό με έκανε ευτυχισμένο γιατί ήταν το αντικέίμενο που πάτρευα. Και δεν μετάνιωσα, έσω κι αν συνάντησα ποτήρες φορές ακτήρες συνθήκες ας έναν πολύ δυσκόλο χώρο. Απέκτησα από νωρίς το δικό μου στιλ, αυτό που έκανε αρκετούς να με πουν ακόμα και αιρετικό! Δεν υπάκουσα ράστα, μπορώ να ποιο ότι κατάφερα να επιβάλλω αυτό το ύφος που είχε μια διαφορετικότητα. Τα οθητικά δεν είναι μια... ξύλινη καρέκλα, βγάζουν έντονα συναθήματα. Κι άνταν τα πάντρεψα με τη φανασία, τα αισθέλευμα, εμένα προσωπικά με ικανοποίησα απόλυτα. Κι έτοι, δεν άλλαξα ποτέ το στιλ. Απλά για να φτάσω ως εδώ, πέρασα... κίτια μύρια κύματα μακρά απ' το Αϊβράτη! Ακόμα κι άταν μας απαγόρευαν [...] στην αρχή να υπογράφουμε με το νομόρ μας πορά μόνο με τα ορχικά μας, θυμάμασι ότι τρέχουμε νύκτα στην Θάσο για να πάρουμε την εφημερίδα ζεστά [...] και να δούμε τα κείμενά μας. Κι άταν όρχισε μια να μπούνε κανονικό η υπογραφή μας, το γλεντόνταμε ώς το πρωΐ! Νιώθαμε σαν βαθιάταδες, ήταν από τις πιο έντονες σιγμές της καριέρας μου και φυσικά παραμένουν ανεξίτημα χαρογμένες στη μνήμη μου: Μόνοισα, νύκτα, μέχρι να βγει το φύλιο, με κρύο, βροχές, ποντίς καιρού!

Μένιος Σακελλαρόπουλος

«Παραμένω μοναχικός λόκος, μακριά από κάθε είδους αγέλη, με τη συγγραφή να αποτελεί το προσωπικό μου κρητσφύγετο. Και είμαι εντυχής γι' αυτό...»

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ 26 ΧΡΟΝΩΝ ΣΤΗΝ ΤΗΑΕΡΟΠΗΤΗ ΤΙ ΕΞΕΤΕ ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ; ΕΝΑΝ ΛΑΜΠΕΡΟ ΚΟΣΜΟ ΓΕΜΑΤΟ ΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΣΚΟΠΗΝ Η ΑΝΗΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΔΙΑ; Είκοσι έξι χρόνια στην τηλεόραση και σε ένα κανάλι... υπερηφανείτηκε ο μάσας ήταν το ΜΕΓΑ, δεν ήταν μισοί, ήταν, είναι οιλόκερη ζωή! Κι ήταν -κι έτσι παραμένει στη μνήμη μου- ένα συγκλονιστικό ταξίδι με ένα συγκλονιστικό υπερωκεάνιο. Μου χάρισε πλούτος αδιανότητες στηγμές καράς, και ευχαίστιας: ήμουν παράνε κι ουραφόταν η ιστορία. Εκατοντάδες αποστάθμες για κάλυψη των γεγονότων, ζωντανές συνθέσεις και μεταδόσεις, ρεπορτάζ από την «πράτη γραμμή». Ήλια ωστά είναι αδιανότητες εμμειρίες ζωής αιλῆ δεν είναι πασπαλιμένες με χρυσάσκωνη, δεν έχουν στρας! Ωρεινήρη γενικά δεν έχουν στρας! Ατέλειωτες ώρες ορθοστασίας, αγανάκτη, μερόνυκτα οιδηκήρηα στο μονάδα, ώπερες δυσκολίες, εσωτερικές συντριβές, σπάσιμο στομακού, ακόμα και σοβαροί κινδύνοι της σωματικής σκεραδότησης ή της ζωής της ίδιας! Ωι ειδιότες γενικά, ειδικά όταν βγαίνουν στο δρόμο, δεν είναι ένα λημπερό σύνο. Αιλῆ η οδρεναλήνη που προσφέρει όλη η διαδικασία, όλη η ευτήρια, είναι μοναδική προϊκά, σπάνια, ένας αιδοκληρός θησαυρός.

Εξοντάς ΚΑΝΕΙ ΠΛΕΟΝ ΤΗΑΕΡΟΣΗ, ΡΑΙΟΦΟΝΟ, ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΒΙΒΛΙΑ, ΠΟΙΟ ΑΠΟ ΛΑ ΘΑ ΛΕΓΕΤ ΟΙ ΣΑΣ ΓΕΜΙΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ? Είχα την ευτυχία -περιτέτοις πρόκειται- να βαδίσω σε δύο μαγικούς κάδρους, αυτόν της δημοσιογραφίας και εκείνον της συγγραφής. Ο πρώτος -με εφημερίδες, τηλεόραση και ραδιόφωνο για 37 οιδηκήρηα χρόνια- μέρους χάρισε συγκλονιστικές εμμειρίες που ωύτε που φανταζόμαντο όταν ξεκινώντας, μαθήτης ίμακειού ακόμα! Άνθρωποι μέρη, δεκαδές χάρες, πολιτούμοι, κουνιτώρες, ιδιοπεράτες, το καθένα μια εμμειρία ζωής. Και ιότη ευτυχία όταν κάνεις το κόμμι επογγείλμα, κιασήτανοκτήρες οι συνθήκες, ώπερες οι δυσκολίες και το ονακόδιατο, πικρή η εξέλιξη. Μοιρά καλή με οδήγηση στο χώρο της συγγραφής, ένα ακόμα σφικταγκάπισμα! Εκεί, εσύ κι ο εαυτός σου πα, αναμετρέως με έναν υπέροχο, μοναδικό τρόπο. Εσύ και το άψυχο καρτί, με σκοπό να του δώσεις ζωή και να το κάνεις να αποφτειάζει! Κι αυτό ήταν μια πρόκληση για μένα, κάτι συναρπαστικό και αποθήτως μαγικό! Κι αυτή η πρόκληση ήταν ακόμα μεγαλύτερη, αφού δεκάδες αμφορητίες - πάντα υπάρχουν και παντού- θεωρούντων ότι ένας οθητικός συντάκτης δεν έχει θέση ου αυτό τον κόρμο. Μετά από δεκατρία βιβλίων πια, νιάθια ότι κάτι κατάφερα. Δεν έφακνα να απαντήσω σε κανέναν πορά μόνο στον εαυτό μου που δικώνει για δημιουργία και διαφορετικά ταξίδια. Γιατί αυτό το παιχνίδι

4/11/2016

συνέντευξη |

Xpress Weekend • • • 7

των πλέον ήταν κάτι που με συγκλίνει· κι ακόμα με συγκλίνει, απλάζοντας όλο τον εσωτερικό μου κόσμο. Το καθένα έχει βέβαιο τη δική του μαγεία. Το βιβλίο κι ο τρόπος που δημιουργείται και παράγεται ένα μυθιστόρημα είναι ένα καταπληκτικό ταξίδι. Η τηλεόραση—σε άλλα αφορώ·—έχει τη μαγεία του μοντάζ; κάθε θέμα σαν μια ταινία μικρού μήκους. Το ραδιόφωνο έχει τη μαγεία της αμερότητας· η εφημερίδα την αισθηση της δημιουργίας. Δεν διαλέγω λοιπόν, το απογεύμων σαν ευτόν μου: γιατί όλα μου πρόσφεραν τροφέρες συγκινήσεις.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΓΡΑΦΕΤΕ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΑΣ ΒΙΒΛΙΟ «ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΚΕΡΙΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ» ΚΑΝΑΤΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΠΟΥ ΉΧΟΥΝ ΧΑΣΕΙ ΤΗΝ ΟΡΑΣΗ ΤΟΥΣ. ΤΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΕΛΑΣΣΟΝΕΣ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΑΣ ΑΥΤΗ;

Τα Δεκάτρια Κεριά στο Σκοταδί είναι μία συγκλονιστική ιστορία για τον κόσμο των τυφλών· εκεί που η δύναμη της φυσικής αυτών των ανθρώπων είναι αδιανόητη! Ξεπερνώντας και την πιο ζωηρή φαντασία! Άνθρωποι που δεν έχουν αντικρίσει ποτέ το φως, που δεν έχουν δει τον ήλιο, τη θάλασσα, το φεγγάρι, τον ουρανό, την ίδια τη μάρα που τους γέννησε, προσπιθανών να ζήσουν και τα καταφέρουν με έναν τρομερό τρόπο, παρά τις συνταρακτικές δυσκολίες. Όλοι αυτοί, η Μάρθα, η Αιμητία, ο Χάρης, άνθρωποι με τους οποίους ήρθα σε επαφή, με έκαναν να ιώσουν ότι είμαστε πολύ μικρός μπροστά τους. Ακοιλούμενα την εκποίηση των τυφλών στο Κέντρο Εκπαίδευσης και Αποκατάστασης Τυφλών, το συγκλονιστικό ΚΕΑΤ στην Κατηπλέα, κι αυτό με έκανε να αιλιάζει όλη την κομμωθεωρία μου. Γιατί είδα πρόγραμμα που σύτε που φαντάζομεν. Το βιβλίο αυτό είναι αφερμέμονο στους ανθρώπους που βρέπουν μόνο με τη μάτια της φυσικής τους. Έβηπε επί μεγάλο διάστημα—όσο κράτησε η έρευνα· τις τιάνιες προσπάθειές τους με δύκρια στα μάτια. Γιατί μου ήταν αδινόντο να βήπει πιτοιρικά που γεννήθηκαν τυφλά να προσπάθουν καρούμενα να διδύμασουν! [!] γεωαφραφία και ιστορία με τη μέθοδο Μηράγη. Είναι μια υπόκλιση στη δύναμη της φυσικής τους. Το βιβλίο που κρύβει πολλά δράματα, απλά φωτίζει όλη την τιάνια προσπόθεια αυτών των ανθρώπων. Είναι καθαρό ένας φόρμος τιμής προς αυτούς, μια υπενθύμιση προς όλους μας ότι κι αυτοί οι άνθρωποι έχουν δικαιώματα στη ζωή και ΛΑΓΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ να τους κάνουμε να νιώθουν ότι ανήκουν σε μια νέα Σπηλαΐδηγκα. Τα πολύ δυνατά συναισθήματα που ένιωσα με τη συναναστροφή μου μ' αυτούς τους πρωικούς ανθρώπους, ακόμα χορεύουν μέσα μου.

«ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΑΛΑ, ΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ» ΛΕΕΙ

ΕΝΑ ΑΠΟΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΠΡΙΓΚΙΠΑ.
ΤΕΛΙΚΑ ΠΟΣΟ ΚΟΝΤΑ ΕΙΝΑΙ Η ΛΑΗΘΕΙΑ ΣΕ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ;
Ο μικρός πρίγκιπας θήτων αιτήσιών αν δεν είναι αντικρίσει ποτέ το φως του ήλιου! Ναι, η καρδιά καθοδηγεί σε πολλές περιπτώσεις στη ζωή, απλά, πιοτέψει με, το βίσσο, δυνάς τα μάτια του είναι κανείς χαρένος σε μια διαρκή απελπισία. Κι εκείνη κρείζεται περίσσω δύναμη για να τα καταφέρεις. Σ' αυτή την περίπτωση μιλάει περισσότερη η φυσική, που κρείζεται και καρδιά για να τη στηρίξει. Κι αυτοί οι άνθρωποι έχουν περίσσευμα και φυσικής και καρδιάς.

ΑΡΑΓΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ ΠΡΩΤΑ ΓΙΑ ΤΑΝ ΒΡΟΥΜΕ ΛΑΗΘΙΑ;
Ση μάρκεια της έρευνάς μου για το συγκεκριμένο βήμα, ανακάλυψα στη θεοσαρκονίκη όπου ζει μια εκπληκτική γυναίκα, η Μάρθα, που έκανε το φως της σε 28 της χρόνια. Κατέρρευσε, όπως ήταν φυσικό, ένωσε ότι κάθισκε στάθκορος ο κόσμος της. Κι όχι άδικα. Ένωσε επίσης τη μάζη με τη φως της κάθηκαν τα πάντα. Επι όρου χρόνια βυθίστηκε στην απειλήσια, βρόχος μαζί με την ανημορφή της. Έγινε πάντα μέσα της. Πόνεσε, έκλαψε, μπάσω της φυσική της, και τότε οπήκησε στα πόδια της για να εκπαιδεύεται κατάληπτη και να προχωρήσει. Απέκτησε μια νέα θεωρία και... μια της έργαψε (!) σε μήνυμα κάνοντάς με να κλιώα μερόνυμα: «Όποιος δεν αντέχει το καρό, είναι μονίμως χαρένος. Ο Αλέξανδρος, ο ήρωάς μου, για να κερδίσει την φυσική του, πρέπει να τη κάσσει, όπως οι μάστισσες». Εκείνη έκανε τον ευτόνη της με οκτήρο τρόπο και τον ξανθρήσκε από την αρκή. Κι αυτό θέλει τεράστια δύναμη. Κι ίσως μου είναι επίσης, «η ζωή είναι πολύ μικρή, ας κάνουμε τα πάντα για να καρούμε όσο μπορούμε». Ποιος να της ρίξει άδικο; Άλλες ποτε, ο έρωτας μιλάει με τον αέρα. Δεν έρουμε ποτέ από πού μπορεί να μας θρεψει...

ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ;
Love is in the air, εννοείται! Και ναι, είναι απρόσεμος, όπως η φράση του ανέσιου! Κανείς δεν ξέρει ποι, πός, γιατί, πόσο! Ξέρει όμως ότι είναι καταύπητης, είναι κινητήρια δύναμη, σπρώχνει θουνά, δημιουργεί θλιβεστές όπου δεν υπάρχουν. Κι είναι πολλές φορές θέμα τύχης, αδιανότητας, ισοηπιλής και αναπόντεια εμφανιζόμενη! Όσοι κρατάνε μονίμας ομηρέια και φοράνε πάντα σκουφιά, έχασαν! Κι όταν συνειδητοποιήσουν την οδράνεια, τότε διαπιστώνουν ότι η ζωή άδεισσε όπως η άμμος στην κλεψύδρα. Η οδράνεια και οι φοβίες φτιάχνουν ανθρώπους με συμριτοπλέγματα γύρω τους, όπως εκείνη η πολιτική διαφήμιση μιας πλακ για τη μαλτιά!

«ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ»
ΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΣΥΧΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΑΣ. ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΥΜΕ ΤΑ ΒΕΔΑ ΜΑΣ Η ΚΑΤΙ ΒΑΘΥΤΕΡΟ; ΕΣΑΣ ΤΙ ΘΕΣΗ ΕΧΟΥΝ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ;

Το θέριο των (όποιων) ονείρων που το έθεξε με παταγγώδη τρόπο ένας εκ γενετικής τυφλός, ο Χάρης: Ότι κάνεται μόνο όποιος κάνει το θεριέρά του! Ναι, η ονείρα πολλής συντρίβουν και τις φυσικές. Αλλά όποιος τα κλειδωματώρωσε έχει από το σπίτι του, είναι μονίμως δυτικαίος. Δεν θα παλέψει καν για να κερδίσει κάτι, ζένος μεόντα στα ρούχα του, μεσά το κορμό του ζένον! Επί προσωπικού, πάντα συνεργεύματα, έστω κι αν αυτά τα θεριέρα γίνουν σκόνη. Υπάρχουν τα επόμενα! Κι αυτά μπορεί να φέρουν μαργεία, έστω μιας στηγής. Και, ποιος μαρφάθισε πια ότι η ζωή είναι επικαλούμενη;

ΕΙΣΑΖΕΤΕ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΕΜΑΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ, ΑΙΣΙΟΔΙΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΧΙΟΥΜΟΡ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΦΟΒΙΖΕΙ ΚΑΙ ΣΑΣ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΙ;

Συνήθως δεν τρομάζει, δεν πάντα μπορεί να φέρουν μαργεία, έστω μιας συνειδητοποίησής του, στην μεταποίηση του οποίου ποι οι ταμπλέες στους ανθρώπους περισσεύουν, στην εποχή της οπόητης ανθρωποφογίας, όπου φτιάχνουν σαν τα μαντάρια αυτοί που θέλουν να ωφείσει η κατσικά του γείτονα! Αυτό δεν με επιρρέει πολύ! Παραμένει μοναχικός δύναμης, μακριά από κάθε ειδους αγέλη, με τη συγγραφή να αποτελεί το προσωπικό μου κρυπτόγετο. Και είμαι ευτυχής γι' αυτό...

